

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. mart 2014. god.
Br.ref.:RK578/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI139/13

Podnosilac

Zorica Đokić

**Ocena ustavnosti obaveštenja Državnog tužioca,
KMLP. I. br. 8/13, od 3. maja 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Zorica Đokić (u daljem tekstu: podnosilac) iz Zaječara, Srbija.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava obaveštenje Državnog tužioca KMLP. I. br. 8/13 od 3. maja 2013. god., i presudu Okružnog suda KŽ. br. 251/2012 u Gnjilanu od 19. novembra 2012. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom podnosilac tvrdi da su joj povređena njena ustavna prava garantovana: članom 3 [Jednakost pred Zakonom]; članom 19 [Sprovođenje Međunarodnog Prava]; članom 24 [Jednakost pred Zakonom]; članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]; članom 32 [Pravo na Pravno Sredstvo]; članom 46 [Zaštita Imovine]; članom 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava]; članom 54 [Sudska Zaštita Prava]; članom 56 [Prava i Osnovne Slobode tokom Vanrednog Stanja]; članom 156 [Izbeglice i Interno Raseljena Lica] Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) kao i odgovarajućim članovima Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) član 6 stav 1 [Pravo na pravično suđenje]; član 13 [Pravo na delotvorni pravni lek]; član 8 [Pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života]; član 14 [Zabrana diskriminacije]; član 1 Protokola 1 EKLJP [Zaštita imovine] i Protokola 12 [Opšta zabrana diskriminacije].

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. 7 Ustava, članu 47 Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. 2 Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 3. septembra 2013. god., podnosilac je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 24. septembra 2013. god., predsednik Suda je, odlukom br. GJR. KI139/13, imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KSH139/13, imenovao veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 10. oktobra 2013. god., Sud je tražio dodatna dokumenta i pojašnjene od podnosioca.
8. Istog dana, Vrhovni je bio obavešten o zahtevu.
9. Dana 18. oktobra 2013. god., podnosilac zahteva je odgovorila Sudu.
10. Dana 20. januara 2014. god., veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Godine 2005., podnosilac je podnela zahtev Komisiji za stambene imovinske zahteve pri Direkciji za stambena i imovinska pitanja (u daljem tekstu: DSIP) radi udaljavanja F. I. iz stana u Klokot Banji, koji je prema podnosiocu zahteva bio u njenom vlasništvu.
12. Dana 24. februara 2005. god., DSIP, odlukom br. HPCC/D/170/2005/C traži da se navedena imovina oslobodi od *“svakog drugog lica koje živi u imovini...u roku od 30 (trideset) dana od prijema ovog naloga“*, u suprotnom, prema ovoj odluci, takva lica će biti nasilno udaljena. F. I. je podneo zahtev protiv ove odluke.
13. Dana 18. februara 2006. god., DSIP, odlukom HPCC/REC/58/2006 odbija zahtev F. I. za ponovno razmatranje zahteva, kao neosnovan.
14. Dana 15. septembra 2006. god., DSIP predaje podnosiocu ključeve.
15. Dana 6. oktobra 2006. god., Opštinsko javno tužilaštvo u Gnjilanu (u daljem tekstu: OJT) je pokrenulo optužnicu sa br. Kt. br. 1475/2006 u Opštinskom sudu u Vitini (u daljem tekstu: Opštinski sud) protiv F. I. zbog narušavanja nepovredivosti stana i zbog uklanjanja ili oštećivanja službenog pečata ili oznake propisanih članom 166 odnosno članom 322 Krivičnog zakona Kosova.
16. Dana 27. aprila 2008. god., podnosilac zahteva podnosi prijavu policijskoj stanici u Vitini sa zahtevom da se F. I. *“iseli iz mog stana i da krivično i materijalno odgovara“*.
17. Dana 29. jula 2009. god., OJT u Gnjilanu, pokrenulo je drugu optužnicu sa br. Kt. br. 1235/2009 u Opštinskom sudu protiv F. I. zbog narušavanja nepovredivosti stana; protivpravnog zauzimanja nepokretne imovine; i uklanjanja ili oštećivanja službenog pečata ili oznake propisanih članom 166, odnosno članom 259 i 322 Krivičnog zakona Kosova. Zastupnik podnosioca zahteva J. Z., je na ročištu podržala tvrdnje OJT i krivično gonjenje radi ostvarivanja njenog imovinsko-pravnog prava.
18. Dana 4. jula 2012. god., Opštinski sud je presudom K. br. 320/2006, proglasio krivim F. I. za krivična dela narušavanje nepovredivosti stana i uklanjanje ili oštećivanje službenog pečata ili oznake. Što se tiče krivičnog dela protivpravno zauzimanje nepokretne imovine, Opštinski sud nije proglasio krivim F. I., jer je ovo krivično delo *“potpuno zastarelo...“*, jer je krivično delo *“počinjeno juna meseca 1999. godine i prošao je rok za krivično gonjenje.“*
19. Protiv ove presude, F. I. je uložio žalbu Okružnom sudu u Gnjilanu (u daljem tekstu: Okružni sud) sa zahtevom da se poništi presuda Opštinskog suda (K. br. 320/2006) i da se predmet vrati na ponovno suđenje ili da se preinači, oslobađajući ga krivice.
20. Dana 19. novembra 2012. god., Okružni sud, presudom Kž. br. 251/12, je preinačio presudu Opštinskog suda (K. br. 320/2006) i oslobodio F. I. od svih optužbi zbog apsolutnog zastarevanja krivičnih dela. Prema Okružnom sudu *“iz spisa predmeta se može videti da je od izvršenja krivičnog dela pa do sada*

prošlo više od 6 godina, dok za krivično delo za koje je okrivljeni proglašen krivim, relativno zastarevanje počinje da teče kada prođe tri godine od izvršenja krivičnog dela, prema članu 91. stav 1 i 6 istog zakona [Krivični zakon Kosova]. U ovom slučaju, od izvršenja krivičnog dela do danas, prošlo je 6 godina, što znači da je došlo do apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja“.

21. Dana 17. jula 2013. god., podnosilac je podnela zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca Kosova zbog povrede Krivičnog zakona Kosova i Zakona o krivičnom postupku Kosova.
22. Dana 3. maja 2013. god., Državni javni tužilac, obaveštenjem KMLP. I. br. 8/13, obaveštava podnosioca zahteva da ne postoji osnov za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti. Prema njemu *“Okružni sud u Gnjilanu, presudom Ap 251/2012 od 19.11.2012. god., ispravno je konstatovao da u konkretnom slučaju je zastarelo krivično gonjenje. To iz razloga da za krivična dela za koje je optuženi proglašen krivim presudom prvog stepena P. br. 320/2006, od 04.07.2006. god., bila je predviđena kazna do 3 godine zatvora, dok u konkretnom slučaju prošlo je više od 6 godina od vremena izvršenja krivičnog dela.“*... dok *“Navodi podnosioca zahteva na osnovu povrede propisa krivičnog postupka koja navodi da njoj nije dostavljena nijedna žalba optuženog protiv presude prvog stepena i na taj način ona nije mogla da odgovori na žalbe, je bez efekta“.*

Navodi podnosioca

23. Podnosilac zahteva tvrdi da su joj tokom postupka u redovnim sudovima povređena ustavna prava garantovana članovima: 3, 24, 31, 32, 46, 54, 56, 156, 19 i 53 Ustava i članovima 6, 13, 8, 14 EKLJP, kao i članom 1 Protokola 1 EKLJP i prava garantovana Protokolom 12.
24. Podnosilac zahteva traži od Suda da *“moj zahtev proglasi prihvatljivim i da gore navedene presude sudova Kosova proglasi neustavnim“.*

Prihvatljivost zahteva

25. Sud prvo treba ispita da li je podnosilac zahteva ispunila uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
26. U tom smislu Sud se poziva na član 48 Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

27. Štaviše, pravilo 36 (1) i (2) Poslovníka, propisuje:

(1) “Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve

*...
c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan*

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

...
đ) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

28. U ovom slučaju, Sud primećuje da se, vezano sa istom nepokretnom imovinom, sprovodi i parnični spor u redovnim odgovarajućim sudovima, gde je kao stranka uključeno i pravno lice “Klokot Banja“ kao tražilac ove imovine. Međutim, na osnovu odgovora podnosioca podnetog Sudu dana 18. oktobra 2013. god., podnosilac se žali na krivični postupak. U vezi sa krivičnim postupkom, podnosilac se žali protiv zaključka državnog tužioca da “[...] više od 6 godina je prošlo od vremena kada je krivično delo izvršeno [...]” i navodi da odluka državnog tužioca povređuje njena prava, ne objašnjavajući zašto i kako osporena odluka povređuje njena prava.
29. Prema Ustavu, nije dužnost Suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost), navodno počinjenih od strane nižestepениh sudova i Vrhovnog suda, osim u meri u kojoj su one mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Na osnovu toga, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetih od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, slučaj KI14/13, podnosilac Opština Podujevo, Rešenje o neprihvatljivosti od 12. marta 2013. god.).
30. U odnosu na krivični postupak, podnosilac nije potkrepela zahtev na ustavnim osnovama i nije pružila dokaze da su njena prava i slobode povređena od strane redovnih sudova. Stoga Sud ne nalazi da su odgovarajući postupci pred redovnim sudovima na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, 10. jul 1991. god.).
31. Stoga, Sud smatra da podnosilac nije dokazala kako je i zašto zaključak u obaveštenju Državnog tužioca, ili postupak pred Okružnim sudom, povredio njena prava i slobode zaštićene Ustavom.
32. Dakle, iz toga sledi da je zahtev neprihvatljiv jer je očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (1) c) i 36 (2) d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, na osnovu člana 48 Zakona i pravila 36 (1) c), 36 (2) d) i 56.2 Poslovnika, dana 20. januara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr sc. Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani